

Sygn. akt II Ka 805/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SSO Jerzy Kozaczuk (spr.) SSO Mirosław Onisko
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu w dniach 24 lutego 2017r. i 26 lipca 2017 r.

sprawy **L. K.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 9 listopada 2016 r. sygn. akt II K 406/16

I. zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie na podstawie art. 572 kpk umarza z powodu braku przesłanek do wydania wyroku łącznego w stosunku do L. K.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. C. (1) w S. kwotę 177,12 zł (w tym 33,12 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony skazanego L. K. w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazanego od wydatków za II instancję stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. II Ka 805/16

UZASADNIENIE

L. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. akt **II K 942/83**, z dnia 5 marca 1984 r. za czyn z art. 208 dkk, na karę 2 lat pozbawienia wolności i 30.000 zł grzywny;
- Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn. akt **II K 668/94** z dnia 5 sierpnia 1987 r., za czyn z art. 210 § 1 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk i art. 36 § 3 dkk popełniony 11 lipca 1986 r., na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 150.000 zł grzywny;

3. Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn. akt **II K 433/90** z dnia 2 lipca 1991 r., za czyn z art. 210 § 1 dkk w zw. z art. 10 § 3 dkk i art. 60 § 1 dkk, na karę 6 lat pozbawienia wolności i 150.000 zł grzywny;
4. Sądu Wojewódzkiego w Lublinie, sygn. akt **IV K 55/92** z dnia 5 października 1992 r. za czyn z art. 210 § 1 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk w zb. z art. 156 § 2 dkk, popełniony 15 maja 1990 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności i 500.000 zł grzywny;
5. Sądu Wojewódzkiego w Lublinie, sygn. akt **IV K 202/92** z dnia 18 grudnia 1992 r. za czyny: I. z art. 158 § 1 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk, popełniony 27 marca 1992 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności II. z art. 227 § 2 dkk, popełniony 2 kwietnia 1992 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i 2000000 zł grzywny, III. z art. 236 kk popełniony 2 kwietnia 1992 r., na karę 2.500.000 zł grzywny i orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w kwocie 2.500.000 zł;
6. Sądu Wojewódzkiego w Lublinie, sygn. akt **IV K 64/94** z dnia 19 kwietnia 1994 r. (wyrok łączny), na mocy którego połączono kary ze spraw II K 433/90 i IV K 55/92 i orzeczono łączną karę 6 lat pozbawienia wolności i łączną karę 500.000 zł grzywny; orzeczona kara została w całości wykonana;
7. Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn. akt **II K 648/94** z dnia 26 kwietnia 1995 r., za czyn z art. 210 § 1 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk, popełniony 26/27 września 1994 r., na karę 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 4000 zł grzywny;
8. Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn. akt **II K 372/94** z dnia 24 lutego 1995 r., za czyn z art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 1 dkk popełniony 26/27 kwietnia 1994 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w kwocie 500 zł;
9. Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn. akt **II K 557/95** z dnia 29 grudnia 1995 r. (wyrok łączny), na mocy którego połączono kary ze spraw II K 372/94 i II K 648/94 i orzeczono łączną karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 4.000 zł – orzeczone kary w całości wykonano;
10. Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn. akt **II K 637/97** z dnia 22 maja 1997 r. za czyn z art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 58 dkk i w zw. z art. 60 § 1 dkk popełniony w dniu 8-9 sierpnia 1996 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności i 1.000 zł grzywny; karę grzywny wykonano;
11. Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, sygn. akt **II K 1495/98** z dnia 25 czerwca 1999 r. za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, popełniony w dniu 3 czerwca 1998 r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
12. Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. akt **II K 10/06** z dnia 12 lipca 2006 r. za czyny: I - z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony w dniu 14 czerwca 2005 r. na karę 5 lat pozbawienia wolności; II - z art. 245 kk popełniony w dniu 27 czerwca 2005 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono łączną karę 6 lat pozbawienia wolności;
13. Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. akt **II K 152/14** z dnia 25 września 2015 r. za czyny: I – z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony w okresie grudzień 2013 r./styczeń 2014 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności; II – z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks popełniony w dniu 8 stycznia 2014 r. na karę 720 stawek dziennych grzywny po 60 zł; III – ciąg piętnastu przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk popełnionych w okresie 21 czerwca 2013 r. – października 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i przepadek korzyści majątkowej; IV – z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w lipcu 2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; orzeczono łączną karę 4 lat pozbawienia wolności.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach z 12 września 2011 r., sygn. akt III Kow 797/11 wz, skazany L. K. został warunkowo zwolniony z odbycia kar pozbawienia wolności orzeczonych prawomocnymi wyrokami w sprawach: II K 668/86, IV K 202/92, IV K 64/94, II K 557/95, II K 637/97, II K 1495/98 i II K 10/06.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach z 30 czerwca 2016 r., sygn. akt III Kow 311/16, odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie udzielone L. K. postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 12 września 2011 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem łącznym z dnia 9 listopada 2016 r., sygn. II K 406/16:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk, art. 569 § 1 kpk oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw, orzeczone kary wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, sygn. akt **II K 637/97** (p. 2 części wstępnej wyroku) w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności;
- Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, sygn. akt **II K 1495/98** (p. 3 części wstępnej wyroku) w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. akt **II K 10/06** (p. 4 części wstępnej wyroku) w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności (kara łączna);
- Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. **akt II K 152/14** (p. 5 części wstępnej wyroku) w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności (kara łączna);

połączył i orzekł karę łączną 15 lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawach: VII K 152/14 od dnia 08 stycznia 2014r. do dnia 09 listopada 2016 r.; II K 10/06 od dnia 10 października 2005 r. do dnia 18 października 2006 r.; II K 637/07 od dnia 09 sierpnia 1996 r. do dnia 04 września 1996r., od dnia 18 października 2006r. do dnia 14 grudnia 2006 r., od dnia 14 grudnia 2010 r. do dnia 25 maja 2011 r.;

3. w pozostałej części połączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania;

4. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku łącznym Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim II Wydział Karny sygn. akt II K 557/95 oraz grzywnien orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Siedlcach II K 152/14 i Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim II K 637/97;

5. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. (2) 177,12 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym 33,12 zł podatku VAT;

6. zwolnił skazanego z kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od przedstawionego wyżej wyroku wnieśli obrońca skazanego oraz skazany L. K..

Obrońca skazanego, zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary, tj. w zakresie pkt 1, zarzucając mu rażąco niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności, tj. w wymiarze nadmiernie surowym, co wynika z nadania nadmiernego znaczenia odległości czasowej przestępczych czynów skazanego i negatywnemu charakterowi opinii

o skazanym oraz niedocenywania pozytywnych okoliczności wynikających z opinii Zakładu Karnego m.in. pozytywnego zachowania L. K. w trakcie pobytu na warunkowym przedterminowym zwolnieniu, braku odnotowania skarg na

niego w tym okresie, stosowania się do zaleceń kuratora, powstrzymania się od nadużywania alkoholu, a także skomplikowanej sytuacji rodzinnej i stanu jego zdrowia.

Podnosząc powyższy zarzut, obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zakresie punktu 1 wyroku łącznego i wymierzenia skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji w jej dolnych granicach zbliżonej do zasady absorpcji.

Skazany L. K. zaskarżył powyższy wyrok w całości jednak poza twierdzeniami wskazującymi na to, że w jego ocenie, potraktowany został przez Sąd Rejonowy niesprawiedliwie i nadmiernie surowo, nie zgadzając się z jego treścią, nie sformułował konkretnych zarzutów i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy właściwemu Sądowi celem ponownego wydania wyroku łącznego, w którym zostanie orzeczona wobec niego kara 6 lat pozbawienia wolności.

W toku rozprawy apelacyjnej obrońca skazanego poparł apelację z tym, że wniósł o połączenie następujących wyroków: II K 637/97 Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, II K 1495/98 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, II K 10/06 Sądu Rejonowego w Siedlcach, VII K 152/14 Sądu Rejonowego w Siedlcach, II K 668/86 Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, IV K 202/92 Sądu Rejonowego w Lublinie, IV K 64/94 Sądu Okręgowego w Lublinie, II K 557/95 Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim i wniósł o połączenie tych wyroków i wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji ewentualnie asperacji w najniższym możliwym zakresie, wniósł też o zasądzenie kosztów obrony sprawowanej z urzędu. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie obu apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Choć obie wniesione apelacje są bezzasadne, to zaskarżony wyrok nie mógł się ostać, bowiem skazania nim objęte, nie spełniają wszystkich ustawowych warunków łączenia kar. Wobec uchybienia stwierdzonego przez Sąd Okręgowy, bezprzedmiotowe stało się szczegółowe odnoszenie się do bezzasadnych zarzutów i twierdzeń zawartych we wniesionych środkach odwoławczych.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Rejonowy kierując się treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), uznał, że w niniejszej sprawie istnieją podstawy do zastosowania rozdziału IX Kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym powyższą ustawą, a więc obowiązującym od 1 lipca 2015 r. Podstawą takiej oceny stało się ustalenie, że L. K., po wejściu w życie tej ustawy, skazany został prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 września 2015 r., w sprawie o sygn. akt II K 152/14, na karę pozbawienia wolności, a tego samego rodzaju kary podlegające nadal wykonaniu, orzeczone zostały wobec niego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 22 maja 1997 r., w sprawie II K 637/97, Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z 25 czerwca 1999 r., w sprawie II K 1495/98 oraz Sądu Rejonowego w Siedlcach z 12 lipca 2006 r., w sprawie o sygn. akt II K 10/06.

Choć przyznać można rację Sądowi Rejonowemu, że w niniejszej sprawie rozważając możliwość wydania wobec skazanego L. K. wyroku łącznego w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy w zakresie orzekania kary łącznej, z uwagi na treść art. 85 § 2 kk, należało brać pod uwagę jedynie kary orzeczone wyżej wskazanymi wyrokami, to stwierdzić jednocześnie trzeba, że błędnie Sąd I instancji uznał, iż spełnione zostały przesłanki wymierzenia wobec skazanego kary łącznej według przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 roku. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Rejonowy rozważał jedynie przesłanki pozytywne wynikające z wyżej wskazanego przepisu art. 19 ust 1 ustawy

z 20 lutego 2015 r. oraz wskazane w art. 85 § 1 i 2 kk, natomiast poza jego polem widzenia pozostała negatywna przesłanka orzeczenia kary łącznej, według obecnie obowiązujących przepisów, określona w art. 85 § 3 kk. Zgodnie z tym przepisem, w brzmieniu obowiązującym od 15 kwietnia 2016 r., jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu

z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Treść art. 85 § 3 kk oznacza, że nawet jeżeli orzeczona za popełnione przez sprawcę przestępstwo "po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary" (kary łącznej) kara, jest karą tego samego rodzaju lub nawet inną, lecz podlegającą łączeniu, to nie można jej połączyć w węzeł kary łącznej z "karą odbywaną w czasie popełnienia czynu", przy czym użyty przez ustawodawcę zwrot: "popełnienie przestępstwa po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary" oznacza pewien przedział czasu, okres "od-do", do którego odnieść należy popełnienie przez sprawcę przestępstwa. Chodzi tu o okres związany z wykonywaniem kary, liczony od jego rozpoczęcia aż do zakończenia, rozumianego jako definitywne wykonanie kary, czyli do wykonania kary w całości - gdy jej wykonywanie już nie trwa. To zaś oznacza, że dla wypełnienia wymogu "popełnienia przestępstwa po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary" nie jest prawnie relewantne nawet przerwanie wykonywania kary, byle tylko do ostatecznego zakończenia wykonywania danej kary in concreto jeszcze nie doszło (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2017 roku, I KZP 12/16, OSNKW 2017/2/8).

Kluczowa dla prawidłowej oceny istnienia w niniejszej sprawie negatywnej przesłanki orzeczenia kary łącznej, określonej w art. 85 § 3 kk jest, zasygnalizowana wyżej, kwestia przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności, w wypadkach przewidzianych

w ustawie, a przede wszystkim fakt, iż jej trwanie nie oznacza, że kara ta nie jest już odbywana, a więc, że jej wykonanie zostało zakończone. Przepis art. 85 § 3 kk nie dotyczy tylko i wyłącznie sytuacji, efektywnego wykonywania kary, ale odnosi się również do przypadków, gdy skazany z różnych względów w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności nie przebywa w zakładzie karnym, ale mimo to należy uznać, że kara jest wykonywana. Do takich sytuacji należy warunkowe przedterminowe zwolnienie skazanego z odbycia reszty kary.

W odniesieniu do skazanego L. K., Sąd Rejonowy nie rozważył okoliczności, że na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia

12 września 2011 r., został on warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty odbywanych kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach: II K 668/86, IV K 202/92, IV K 64/94,

II K 557/95, II K 637/97, II K 1495/98 i II K 10/06, z wyznaczeniem okresu próby do dnia

12 września 2016 r. Co więcej warunkowe przedterminowe zwolnienie zostało L. K. odwołane prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia

30 czerwca 2016 r.

W tej sytuacji wskazać należy, iż w odniesieniu do instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary, kwestię zakończenia momentu wykonania tej kary rozstrzyga treść art. 82 § 1 kk, stanowiąc, że "jeżeli w okresie próby

i w ciągu 6 miesięcy od jej zakończenia nie odwołano warunkowego zwolnienia, karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia". W świetle brzmienia tego przepisu, Sąd Okręgowy w Siedlcach w składzie orzekającym w niniejszej sprawie, w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 16 kwietnia 2016 r., w którym wywiedziono, że do momentu upływu okresu próby powiększonego

o 6 miesięcy, mimo zastosowania wobec skazanego dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia karę uważa się za nieodbytą, a więc niewykonaną. Należy tym samym uznać, że nie nastąpiło jej zakończenie w rozumieniu art. 85 § 3 kk. O ustaniu wszelkich konsekwencji związanych z wykonywaniem kary przesądza dopiero taka sytuacja, w której wobec skazanego korzystającego z warunkowego przedterminowego zwolnienia, nie istnieje już możliwość odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia i - co za tym idzie - ponownego rzeczywistego wykonywania wymierzonej kary (II AKA 388/16, LEX nr 2171141).

W świetle powyższego, uwzględniając treść art. 85 § 3 kk oraz wydane wobec skazanego, wskazane wyżej postanowienia Sądu Okręgowego w Siedlcach w przedmiocie warunkowego zwolnienia z odbycia orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności, stwierdzić należy, iż kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 września 2015 r., w sprawie o sygn. akt II K 152/14, nie mogła zostać połączona z

żadną z kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 637/97, II K 1495/98 i II K 10/06, z uwagi na to, że przestępstwa objęte tym wyrokiem popełnione zostały w okresie od grudnia 2013 roku do lipca 2014 roku, tj. w czasie po rozpoczęciu, a przed wykonaniem kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach II K 637/97, II K 1495/98 i II K 10/06, bowiem doszło do tego w okresie próby wyznaczonym zgodnie z art. 80 § 1 kk.

Skoro więc jedynym wyrokiem skazującym wydanym wobec L. K., który uprawomocnił się po dniu 30 czerwca 2015 roku, był wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 września 2015 r., w sprawie II K 152/14, który to z wyżej opisanych przyczyn nie mógł powodować potrzeby wydania wobec skazanego L. K. nowego wyroku łącznego, w rozumieniu art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r., zaskarżony wyrok nie mógł zostać zaaprobowany przez Sąd odwoławczy. Zapadł on niewątpliwie z rażąco obrażając prawa materialnego, tj. art. 85 § 3 kk, mająca wpływ na jego treść, w rozumieniu art. 438 pkt 1 kpk. Konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania na podstawie art. 572 kpk, wynika natomiast z faktu, że również na gruncie regulacji prawnej obowiązującej do 1 lipca 2015 r., nie było podstaw do wydania wobec L. K. wyroku łącznego albowiem odnośnie do żadnego z wyroków, które mogły być brane w tym celu pod uwagę, uwzględniając daty ich wydania oraz daty popełnienia czynów nimi objętych - nie została spełniona przesłanka dokonania co najmniej dwóch kolejnych przestępstw, zanim zapadł co do któregośkolwiek z nich pierwszy choćby nieprawomocny wyrok, wymagana w ówczesnym brzmieniu art. 85 kk.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy w Siedlcach zaskarżony wyrok uchylił i na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie z powodu braku przesłanek do wydania wyroku łącznego w stosunku do L. K..

Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714), Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. C. (3) w S. kwotę 177,12 zł (w tym 33,12 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony skazanego L. K. w postępowaniu apelacyjnym.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od wydatków za II instancję, stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa. Za rozstrzygnięciem tej treści przemawia sytuacja materialna skazanego, który obecnie odbywa karę pozbawienia wolności i nie posiada żadnego majątku.

Z tych względów, Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w sentencji wyroku.